

- Megbeszélés a BM Építésügyi Államtitkárság és a VÉSZ vezetői között -

2013. március 11. hétfő délután 1 órától a Belügyminisztériumban megbeszélés zajlott le a Területrendezési, Építésügyi és Örökségvédelmi Helyettes Államtitkárság vezetői és a Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége (VÉSZ) vezetői között.

A megbeszélésen részt vett a Minisztérium részéről:

Magyar Mária Főosztályvezető asszony, az Építésügyi Főosztály vezetője,

Dr. Szaló Péter Helyettes Államtitkár úr,

a VÉSZ részéről:

Mazuk Zsanett aktivista, aki a jegyzetelésben segített,

Éliás Ádám elnök,

Dohán Gergely elnökhelyettes,

Perczel Attila és Szűcs Imre elnökségi tagok,

Dézsi Lajos alelnök,

Benkő Gábor, a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság (PEB) elnöke, Dohány András és Hegedűs László, a PEB tagjai.

Dr. OsztróLuczky Miklós professzor, a VÉSZ Szakértő Bizottságának elnöke vizsgáztatás, Rákosi László elnökségi tag halaszthatatlan családi elfoglaltság miatt nem tudott részt venni a megbeszélésen.

A megbeszélés témái:

I. a láncartozások ügyében már meghozott törvények és rendeletek, valamint az újabb, benyújtott törvényjavaslat és előkészített kormányrendelet tartalmának, várható hatásának áttekintése, javaslatok megbeszélése;

II. a fedezetkezelői rendszer kiterjesztése;

III. a már kialakult láncartozások felszámolásának problémája;

IV. a VÉSZ felvetései: a csőd- és felszámolási eljárás megváltoztatása, - a bírók és rendőrök gazdasági képzése, - a kis- és középvállalkozások adóamnesztiája az off-shore számlákra kivitt pénzösszegek amnesztiájának mintájára;

V. az érdekvédelmi szervezetek tevékenységének kapcsolódása az új építésügyi közigazgatás munkájába.

A megbeszélés előzménye a Belügyminisztérium által 2012. október 31.-én, a fedezetkezelői rendszer és a láncartozás elleni fellépés témájában szervezett konferencia volt, amelyről már beszámoltunk. Ezen a konferencián a VÉSZ elnöke kifejhette javaslatait a láncartozások elleni

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

fellépésről és a fedezetkezelői rendszer értékeléséről. 2012. december 15.-én újabb konferencia volt a Belügyminisztérium szervezésében, amelyen a fő téma az új építésügyi közigazgatás rendszere volt. E konferencia szünetében beszélt meg a VÉSZ elnöke Dr. Felkai László és Dr. Szaló Péter Államtitkár

urakkal a konzultáció lehetőségét a láncartozások elleni fellépés jogi helyzetéről.

Erre került sor március 11.-én.

A megbeszélés igen szívélyes légkörben, a problémákra és azok lehetséges megoldására figyelő kölcsönös érdeklődés szellemében zajlott. A VÉSZ küldöttségének minden tagja kifejtette véleményét és javaslatait.

Március 20.-án, szerdán délután újabb megbeszélés történt Magyar Mária Főosztályvezető asszony, Éliás Ádám elnök és Dohán Gergely elnökhelyettes között, a jogi változások pontos áttekintése céljából.

Nagyon pozitív tapasztalatunk volt az Államtitkárság nyitottságáról, minden megjegyzésünkre, javaslatunkra mutatott befogadó készségéről, s a kérdéseinkre adott érdemi, tárgyyszerű válaszairól. Ez jellemezte a 2012. október 31.-i és december 15.-i konferencia légkörét is.

A megbeszélés után egyöntetű volt a VÉSZ-küldöttség tagjainak véleménye: ebben az Államtitkárságban komoly, érdemi munka folyik, s valóban megoldásokat keresnek a problémákra.

Időközben a Parlament elfogadta március 25.-én a 2013. évi XXXIV. törvényt, a Kormány pedig április 9.-én a 109/2013. (IV.9.) számú kormányrendeletet. Mindkét jogszabály, kiegészítve a 2012. évi CLVII. törvényt és a 322/2012. (XI.16.) számú kormányrendeletet, együtt a 2012. évi ÁFA törvény XIII.A fejezetével, és az új Btk. 404/A. §-ával, teljes képet nyújt a láncartozás megakadályozására hozott intézkedésekről.

A VÉSZ létrejöttében, küzdelmében a láncartozások játszották a főszerepet, ezért működésünk mérföldkövének tekintjük, hogy a kis- és középvállalkozások érdekvédelmében hozzájárulhattunk annak a jogi helyzetnek a kialakításához, amelyben legalább a jövőre nézve nyugodtak lehetünk. A rendszer fejleszthető, finomítható, de az alapfeltételeket megteremti a biztonságos működéshez.

További küzdelmünkre azért van szükség, mert a múlt megoldatlan problémái, a már kialakult, felhalmozódott láncartozások, sötét árnyékot vetnek a jelenre, és azt valljuk, hogy nem nyugodhatunk bele az így keletkezett rettenetes veszteségbe.

I. A LÁNCTARTOZÁSOK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA HOZOTT INTÉZKEDÉSEK ÁTTEKINTÉSE

2008. októberében, 2010. szeptemberében és 2011. decemberében, demonstrációk keretében

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

juttattuk el a jogalkotó és végrehajtó-jogalkalmazó közhatalom minden illetékes fórumára a petícióinkat a láncartozások elleni fellépés ügyében. Semmi nem történt 2012. nyaráig. Ekkor – határozottan az a benyomásunk, hogy a Belügyminisztérium jóvoltából - felgyorsultak az események, s nem egészen egy év leforgása alatt hozott törvényekkel és kormányrendeletekkel áttörésszerű, érdemi előrelépés következett be.

Tény, hogy a petícióinkban megfogalmazott követelésekből a nyolc legfontosabb tétel tartalmilag belekerült a hatályos joganyagba. Érdekvédelmi munkánk nagy eredményének tekintjük, hogy hozzájárulhattunk annak a szabályrendszernek megalkotásához, amely új fejezetet nyitott a gazdaság történetében. Amikor ugyanis a közeljövőben ez az új szabályrendszer koherens módon kifejti hatását, többé már nem jöhet létre Magyarországon tömeges láncartozás.

A gyakorlati működés tapasztalatait természetesen majd hasznosítani kell, de minden remény megvan arra, hogy az új szabályrendszer gyógyítani fogja ezt a területet, s hozzá fog járulni az építőipar stabilitásához.

Két úgynevezett „salátatörvényről” (más törvényeket módosító törvényről), két kormányrendeletéről, továbbá az adótörvény és a büntetőtörvénykönyv közvetlen módosításáról van szó. Ezt a roppan joganyagot az áttekinthetőség érdekében tematikus logikával ismertetjük, nyolc megvalósult követelésünk tételei mentén, amelyeket petícióinkban természetesen részletesen kifejtettünk, de itt csak tézisszerűen említjük. Az érdemi változást az új szabályrendszerben ezek a tényezők hordozzák.

A jogforrást minden tételnél megadjuk, hogy bárki elmélyedhessen a jogszabályokban, akit a téma részleteiben érdekel.

Arra is kitérünk, hogy álláspontunk szerint milyen irányban kellene továbbfejleszteni a szabályokat a még nagyobb hatékonyság érdekében.

1./ A rezsióradíj minimális összegének hatósági meghatározása.

109/2013.(IV.9.) számú Kormányrendelet.

A láncartozások kialakulásának egyik legfőbb oka a felelőtlen, csalárd, megvalósításra alkalmatlan ajánlatok büntetlen megajánlása volt, amely az egyoldalú árverseny következtében a leggátlástalanabb, legcsalárdabb szereplőt juttatta a megbízáshoz, aki eleve bekalkulálta ajánlatába, hogy nem fizeti majd ki a beszállítóit és alvállalkozóit.

A rezsióradíj minimális összegének hatósági meghatározása, mint orientáló tényező, útját állja a felelőtlen, csalárd aláajánlási spekulációnak.

Célszerűnek éreznénk ennek az intézkedésnek kötelező érvényű kiterjesztését a magánberuházásokra is. E szabály orientáló, mércét hordozó jellege is nagyon sokat számít, hiszen a rezsióradíj megszabott minimális összege alá ajánlókat többé senki nem menti meg a nyilvánvaló csalás vádjától, de szükség lenne a kötelező jelleg kategórikusabb erejű kifejezésére.

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

2./ Csak azok után a kibocsátott számlák után legyen köteles ÁFA befizetésére a vállalkozó, amely számlák összege befolyt a bankszámlájára.

ÁFA Törvény XIII./A Fejezet a pénzforgalmi elszámolás alapvető szabályairól.

A VÉSZ az APEH Váci úti Székházánál végrehajtott „Természetbeni adófizetés” című akciójával, amely során bontott építőanyagokat halmoztunk fel az APEH épületénél, hívta fel a társadalom figyelmét arra a tarthatatlan helyzetre, hogy az a vállalkozás, amely nem kapja meg munkája ellenértékét, képtelen arra, hogy adót fizessen. Nagyon sok kis- és középvállalkozás számára jelentette a végső csapást az APEH-inkasszó, amikor pedig nem kapta meg munkája ellenértékét. Így a be nem folyt számlák utáni adófizetési kötelezettség láncartozást generált, hiszen a vétlen, mégis tönkretett cég maga sem tudta hitelezőit kifizetni.

Az új ÁFA Törvény a pénzforgalmi adóelszámolás intézményével megnyitja annak lehetőségét, hogy csak a realizált árbevétel után kelljen ÁFA-t fizetni.

Gyenge pontja az intézkedésnek, hogy csak 125 milliós, éves, adó nélküli, göngyöltett árbevétel alatti forgalmú cégek vehetik igénybe ezt a lehetőséget. Kétségtelenül már ez is komoly segítség, mert éppen a legkisebb, legsérülékenyebb, egyben legnépesebb vállalkozói réteg kap ezzel túlélési esélyt. Ugyanakkor, megértve a fokozatosság elvének indokoltságát is, kezdeményezzük, hogy a kedvezményt igénybe vehetők körének kiszélesítése céljából, 2 év alatt 1 Milliárd forint éves árbevételre növeljék azt az értékhatárt, amely alatt automatikusan igénybe vehető ez a lehetőség. Rugalmas alkalmazását is javasoljuk, hogy nagy cégek is élhessenek e lehetőséggel, ha nem fizetik ki őket, mert több tucat, de akár több száz kis céget is magukkal ráncathatnak a tönkremenetelbe. Ha a jövőben csak szórványosan fordulhat is elő láncartozás, akkor is jelentősége lesz ennek a szabálynak, az érintettek túlélési esélyei szempontjából.

3./ A jogi eljárások, perek radikális felgyorsítása.

2013. évi XXXIV. Törvény

A spekuláns csalók egyik „jól bevált” technikája volt, hogy az általuk átvett munkát, mondvacsínált minőségi, mennyiségi és határidő kifogásokra hivatkozva nem fizették ki az alvállalkozóknak, ők pedig ugyanazt a munkát kifogástalan minőségű, hiánytalan mennyiségű és határidőre elkészült terméként értékesítették tovább. (Persze az is előfordulhatott, hogy jogosak voltak a kifogások.)

A perek sok éven át húzódtak, ami alatt a teljesítő cég tönkrement, a csaló pedig eltűnt a pénzzel.

Másik trükk volt, hogy a fizetni nem akaró megrendelő egyszerűen megtagadta a teljesítésigazolás kiadását, s ennek hiányára hivatkozva nem fizette ki a teljesítő alvállalkozó számláját. Annak hiányára hivatkozott tehát, amit ő nem adott ki.

A Teljesítésigazolási Szakértői Szerv (TSzSz), amelyet ez a Törvény hoz létre, megszabva működésének szabályait, ezen a helyzeten gyökeresen változtat. (Ennek koncepcióját és a Törvény szövegét egyébként a Nemzetgazdasági Minisztérium dolgozta ki).

A TSzSz az érintett fél kérésére 30-60 napon belül szakvéleményt ad, amelyben értékeli a műszaki teljesítést, minőségi, mennyiségi és határidő szempontjából egyaránt, s megszabja a fizetési kötelezettségeket.

A TSzSz szakértői véleményét a bíróság köteles figyelembe venni, olyannyira, hogy ha perre kerül sor, akkor a TSzSz szakvéleményében fizetésre kötelezett félnek már a per indulásakor

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

letétbe kell helyeznie a szakvéleményben megszabott összeget. Így már a per kezdeténél rendelkezésre áll a teljesítést és a fizetési kötelezettséget meghatározó szakértő vélemény, s a fizetésre kötelezett nem tűntetheti el a vitatott ellenértéket. Ennek várható következménye lesz, hogy sok esetben nem is kerül sor perre, de ha mégis, a per átfutási ideje hónapokra le fog rövidülni.

Nincs kritikai megjegyzésünk, nagyon jó megoldás, mert minden folyamatot meggyorsít ahhoz, hogy a teljesítő, tisztességes cég, vitahelyzetben is a lehető leghamarabb hozzájusson munkája ellenértékéhez.

4./ Fizetési biztosítékok beépítése az építésügyi engedélyezési eljárásba.

109/2013.(IV.9.) számú Kormányrendelet.

Eredeti követelésünk az volt, hogy ne adhasson ki addig használatbavételi engedélyt az építésügyi hatóság, amíg az építető nem igazolta, hogy az adott projekt megvalósításában résztvevő összes vállalkozás munkájának kifizetése megtörtént.

Elismerés illeti a Belügyminisztérium Építésügyi Államtitkárságát, mert gyökeres és gyors technikát talált ki a fizetési garanciák beépítésére az engedélyezési eljárásba.

A munkaterületnek a munka befejezését követő átadás-átvételi eljárását (tulajdonképpen visszaadását) fizetési biztosítékokhoz köti a rendelet, mind a kivitelezőnek az építetővel szemben, mind pedig az alvállalkozónak a megbízójával (a fővállalkozóval) szemben. Vagyis addig sem az építő az építetőnek, sem az alvállalkozó a fővállalkozónak nem köteles visszaadni az építési munkaterületet, amíg nem kapta meg munkája ellenértékét. A munkaterület visszaadása nélkül pedig használatbavételi engedély nem adható ki.

Nagyon bölcsen, az építő, vagy az alvállalkozó visszaélésének lehetetlenné tétele érdekében szerepel egy olyan megszorítás is a jogszabályban, hogy ha a munkaterület visszaadását a ki nem fizetés miatt megtagadó fél 60 napon belül nem fordul a Teljesítésigazolási Szakértői Szervhez, vagy a bírósághoz, akkor a munkaterületet e határidő lejárta után visszaadottnak kell tekinteni.

Nincs kritikai észrevételünk, ragyogó megoldás!

5./ A láncartozások csalárd elindítóinak büntetőjogi felelősségre vonása.

Felszámolókra vonatkozóan: Új Btk. 404/A.§

Számtalan esetben tapasztaltuk, hogy a felszámoló biztosok nyilvánvaló korrupciós alapon összejátszanak azokkal a csaló spekulánsokkal, akik a nekik munkát végző cégek kisemmizése érdekében kiveszik a pénzt a saját cégükből, majd bedöntik, s a felszámolás folyamán eltűnnek az elsikkasztott pénzzel. A felszámolók, akik bírósági biztosi pozícióban rendkívüli védeltséget, támadhatatlanságot élveztek, saját hasznuk érdekében visszaéltek jogosítványaikkal.

Az egész társadalom előtt nyilvánvaló volt, hogy a felszámoló biztosok (tisztelet a ritka kivételnek!), a társadalom legkorruptabb rétegét alkotják. Érdekvédelmi munkánkat is minden erejükkel akadályozták. El kell ismerni, hogy a rossz, kontraszelektív csőd- és felszámolási jogszabályok is a kezükre játszottak.

Végre a törvényalkotó közhatalom is megelégette a felszámoló biztosok korrupcióját, és példátlan módon, külön néven nevezve ezt a csoportot, az új Btk.-ban börtönnel fenyegeti az

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

összejátszásukat a csaló, beszállítóikat és alvállalkozóikat ki nem fizető spekulánsokkal.

Amennyiben a jelenlegi büntetési tétel (egy év) nem bizonyul elegendőnek ahhoz, hogy gyökeres változás történjen, növelni kell a felszámoló biztosok büntetőjogi fenyegetését.

Ennél is lényegesebb, hogy ki kell terjeszteni a személyes büntetőjogi felelősséget közvetlenül a csaló, kifizetést megtagadó cégvezetőkre, és arra az esetre is, amikor nincs felszámolási eljárás. Paradox módon éppen úgy kerülheti el valaki a felszámolást, és úgy teremthet átmeneti, látszólagos pénzügyi stabilitást a cége számára, hogy nem fizeti ki a beszállítóit és alvállalkozóit. Állandó tapasztalatunk, hogy a csalók jogvitának álcázzák a közönséges csalást, sikkasztást, fedezetelvonást, lopást.

A büntetőjogi tényállás megállapításának magától értetődővé kellene válnia (ahogy egyébként minden más országban is így van), amikor valaki megrendel valamit, azt átveszi, nem fizeti ki, de továbbértékesíti, és ezt követően sem fizeti ki azt, aki neki szolgáltatta az általa továbbértékesített dolgot.

6./ A pénz forgási sebességének felgyorsítása a reálgazdaságban.

2013. évi XXXIV. Törvény, EU Parlament és Tanács 2011/7/EU irányelv beépítése.

A reálgazdaság szereplői számára elviselhetetlen terhet jelentett a fizetési határidők egyre nagyobb mértékű kitolódása. Az utóbbi időben már nem ment ritkaságszámba a 120, sőt 150 napos fizetési határidő kikötése sem a megrendelő részéről. Ha a vállalkozó ezt nem fogadta volna el, nem kapta volna meg a munkát. A pénzzel rendelkező megrendelő tehát zsaroló pozícióból diktált. Ez a munkát végző vállalkozásnak állandó likviditási gondokat eredményezett, a finanszírozás olykor megoldhatatlan nehézségeit okozta. Pénzügyi kiszolgáltatottságba, hitelre-szorultságba taszította a jó és szorgalmas munkát végző vállalkozásokat is.

A törvény ezen a helyzeten változtat, amikor előírja a 30 napon belüli fizetési kötelezettséget, és szankciókkal bünteti a késedelmet.

A 30 nap kielégítő, de szigorúbb szankciók kellenének, amelyek minden körülmények között kikényszerítik a 30 napos fizetési határidő betartását.

7./ A személyes felelősség szigorítása.

2012. évi CLVII. Törvény, új Btk. 404/A §.

A mások kárára történő, jogosulatlan haszonszerzésre irányuló spekulatív csalást soha nem cégek, hanem személyek követik el. Ezért döntő kérdés, hogy a vétkesek ne bújhassanak cégeik mögé, hanem személy szerint kelljen felelősséget vállalniuk tetteikért, polgári-jogi és büntetőjogi szempontból egyaránt.

A törvény megteremti annak lehetőségét, hogy a cégek vezetőinek, s vezető testületei tagjainak személyes felelőssége megállapítható legyen. Komoly szankciók jogosultságával ruházza fel az illetékes Kamarákat, egészen a Kamarából történő kizárásig menően, amely esetén nem működhet tovább a kizárt személy az adott szakmai területen. Ezen felül közvetve a büntetőjogi felelősség is szigorodik, amennyiben a felszámolóval többé lehetetlenné válik a korrupciós összejátszás, mert a felszámolót közvetlenül fenyegeti a törvény egy évi börtönnel, ha elhallgatja a felszámolandó cég vezetőinek büntetőjogi felelősségét, s nem teszi meg ellenük

a büntetőfeljelentést.

Nagyon jó, hogy végre lehetetlenné válik a felelősök eltűnése a cégek mögött, de ugyanazok a kritikai észrevételeink vannak, amelyeket az 5. ponthoz kapcsoltunk.

8./ Az állami fizetési késedelmek megszüntetése.

2013. évi XXXIV. Törvény, EU Parlament és Tanács 2011/7/EU irányelv beépítése.

Lehetetlen jelenség, hogy az állami-önkormányzati beruházások láncartozások elindítóivá váltak a teljesítő cégek késedelmes kifizetése miatt, sőt sokszor a kifizetés megtagadása miatt is.

A törvény szerint ugyanazok a szabályok kötik az államot, mint amelyek a versenyszászaságban működő cégek egymás közötti elszámolására érvényesek, tehát az államnak is be kell tartania a fizetési határidő lerövidítését, és az államot is sújtja a késlekedés miatti szankciók megszigorítása.

Az állammal és annak felelős tisztviselőivel szemben is szigorúbb szankciókat kellene alkalmazni, továbbá az állam (önkormányzat) nevében eljáró tisztségviselők esetében is megállapíthatóvá kellene tenni a személyes polgári-jogi és büntetőjogi felelősséget is, ha jogellenesen járnak el.

II. A FEDEZETKEZELŐI RENDSZER KITERJESZTÉSE

A megbeszélés során szóba került a fedezetkezelői rendszer kérdése is.

A VÉSZ teljes mértékben támogatja a fedezetkezelői intézményt, s kiterjesztését kéri a magánberuházásokra is.

A fedezetkezelői rendszernek három vitathatatlan pozitív vonása van: garanciát nyújt arra, hogy az adott projekt megvalósítását fedező pénzeszközök rendelkezésre álljanak, tehát nem lehet felelőtlenül, nagy költségekkel járó teljesítményekre készíteni a vállalkozókat, úgy, hogy a munka ellenértékének fedezete nincs meg. A másik pozitívuma, hogy a kifizetés fölött nem a bank, vagy az építető, esetleg a generál-, vagy a fővállalkozó diszponál, hanem a fedezetkezelő, aki minden résztvevő vállalkozás jogszerű érdekeit folyamatosan szem előtt tartja, s kikényszeríti az egymás közötti kifizetések folyamatosságát és ütemességét. Végül az is nagy jelentőségű előnye ennek a rendszernek, hogy a megrendelői és vállalkozói struktúra egyetlen szereplője sem tűnhet el a vállalkozói struktúrában alatta teljesítő cégek pénzével, és nem is fordíthatja más célra.

A kis- és középvállalkozások, s az alvállalkozók érdekvédelmében határozottan leszögezzük: mindez megér 1,2%-ot és némi adminisztrációt.

A fedezetkezelői rendszer gyenge pontja, hogy kötelező alkalmazása tekintetében különbséget tesz a közbeszerzési hatály alá tartozó és a magánberuházások között. A közbeszerzési projektek esetén a közbeszerzési értékhatár fölött - 90 millió forint -, míg a magánberuházások esetén a EU közösségi értékhatár fölött - kb. 1,7 milliárd forint(!) – kötelező igénybe venni.

A láncartozások ragálya a magánberuházások területéről indult, s elsősorban a

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

magánberuházásokat fertőzte át. Ha csak 1,7 milliárd forint fölött kötelező igénybe venni a magánberuházások esetében a fedezetkezelői rendszert, akkor a magánberuházások abszolút többsége – lévén, hogy jóval ezen értékhatár alatt van a summa bekerülés összege -, mentesül a fedezetkezelői intézmény igénybevételeinek kötelezettsége alól, a vállalkozások pedig nem élvezhetik a fedezetkezelői rendszer fizetési garanciáit.

A VÉSZ elnöke a BM 2012. október 31.-i konferenciáján vetette fel, hogy a fedezetkezelői rendszer igénybevétele egységesen, a közbeszerzési és a magánberuházásoknál is a közbeszerzési értékhatár (90 millió forint) fölött legyen kötelező.

A Belügyminisztérium már ezen a konferencián is támogatta ezt a felvetést, és azóta is számos jelét adta annak, hogy támogatja, azonban, kétes lobbieredelekből ezt a föltétlenül szükséges intézkedést „megfúrták”.

Elgondolkodtató, miféle lobbieredelekek tudják befolyásolni a kormányzati akaratot, amelyek nem a jogos érdekeket, hanem a spekuláció érdekeit szolgálják.

Ezzel is összefüggésben általános kritikai észrevételünk a gazdaságsszabályozás rendszerével szemben, hogy teljesen indokolatlannak tartjuk a különbségtételt az állami (önkormányzati) beruházásokra és a magánberuházásokra érvényes szabályok között. Bármilyen területről legyen is szó, a megvalósításban, termelésben, szolgáltatásban résztvevő értékteremtő vállalkozások szempontjából teljesen közömbös, hogy állami (önkormányzati), vagy magán megrendelővel állnak szemben. Egyrészt a teljesítés szakmai színvonalában nem tehetnek különbséget (nem is szabad, hogy különbséget tehessenek!). Másrészt viszont munkájuk kifizetésének biztonsága tekintetében sem lehet semmilyen különbség: ugyanazokat a jog által biztosított garanciákat igénylik a két megrendelői csoportnál.

Mégis, több területen is fennáll ez a különbségtétel, sajnos a fizetési garanciák tekintetében is.

Különösen kirívó ez a fedezetkezelői rendszer igénybevételeinek kötelezettségénél, ahol – elismerjük, kicsit sarkosan fogalmazunk: - közel húszszorososan nagyobb esélyt kapnak a magánmegrendelők a spekulatív csalásra, mint a – számos egyéb szabállyal is jobban fegyelmezett – állami (önkormányzati) megrendelők.

III. A MEGLÉVŐ, FELHALMOZÓDOTT LÁNCTARTOZÁSOK ÜGYÉNEK KEZELÉSE

A már hatályba lépett és az elkövetkező hónapokban hatályba lépő szabályok folytán a jövőre nézve nyugodtak lehetünk.

Nagyon nyugtalanító viszont, hogy a múltban már kialakult, felhalmozódott láncartozások ügye teljesen rendezetlen. Tudomásunk szerint a gazdaságsszabályozás ügyéért felelős Nemzetgazdasági Minisztériumban még előkészítő munka sem folyik ennek a súlyos problémának a megoldására.

2008. elején egy gazdaságkutató cég 700 milliárd forintra becsülte a láncartozásokban érintett összeget. Azóta a helyzet meredeken romlott, ezért óvatos becsléssel is 1000-2000 milliárd közötti összegre tehető már ez a pénztömeg. Ennél kisebb becslés csak úgy jöhet

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

ki, ha leírjuk a felszámolási, vagy más eljárásokban eltüntetett összegeket, s lemondunk ezek visszaszerzésének még az esélyeiről is.

A nagy kérdés: vajon a társadalom, a költségvetés bevételi oldala, és a kkv szektor belenyugodhat-e ebbe az irtózatossá váló veszteségbe?

Bízónak érezzük, hogy Belügyminiszter úr a 2012. október 31.-i, láncartozásról tartott konferencia után üzenetben kérte a VÉSZ elnökét, hogy juttassa el hozzá a meglévő láncartozások felszámolására kidolgozott koncepciót. Ez meg is történt.

Ebben a koncepcióban a probléma megoldásának koherens rendszerét dolgoztuk ki.

Hamarosan közzétesszük honlapunkon e témában a VÉSZ elnökének a Belügyminiszter úrhoz elküldött levelét.

IV. A VÉSZ FELVETÉSEI: A CSŐD- ÉS FELSZÁMOLÁSI ELJÁRÁS MEGVÁLTOZTATÁSA, - A BÍRÓK ÉS RENDŐRÖK GAZDASÁGI KÉPZÉSE, - A KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK ADÓAMNESZTIÁJA AZ OFF-SHORE SZÁMLÁKRA KIVITT PÉNZÖSSZEGEK AMNESZTIÁJÁNAK MINTÁJÁRA

Egyetértés alakult ki a VÉSZ vezetőségi tagjai által felvetett alábbi kérdésekben az Államtitkárság és a VÉSZ között. Az Államtitkárság a maga részéről támogatásáról biztosította a javaslatokat.

1. A csőd- és felszámolási eljárás megváltoztatása az értékteremtő vállalkozások kifosztásának megszüntetése érdekében.

A mai szabályok és gyakorlat szerint olyan hátrátételt szenvednek azok az értékteremtő vállalkozások, amelyek a felszámolások során értékesített vagyont létrehozták, hogy hitelezőkként általában teljes mértékben kimaradnak annak a vagyonnak a felosztásából, amelyet ők hoztak létre. Ennek a helyzetnek az igazságtalansága és ésszerűtlensége teljesen nyilvánvaló. Gazdaság-ellenessége ott ragadható meg, hogy az így tönkretett vállalkozások aztán a továbbiakban nem tudnak részt venni a társadalom értékteremtő tevékenységében, bármilyen referenciával, tudással, teljesítőképesseggel is rendelkeztek.

Ez a helyzet is oka annak a tömeges tönkremenetelnek, újrakezdési kényszernek, amelyben a magyar vállalkozások évtizedek óta bukácsolnak.

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

2. A bírók és rendőrök képzése gazdasági téren.

Mind a nyomozati munkát, mind a peres eljárásokat gyorsabbá és hatékonyabbá tehetné, ha a rendőrség és a bíróság a maga képzési és továbbképzési programjába beemelné a gazdasági-vállalkozási ismeretek elmélyítését. A gazdasági bűnözés és a gazdasági perek a legbonyolultabbak, s indokolt, hogy mind a rendőrség, mind a bíróság szakértőket von be a munkájába. Az ügyek áttekintését és megítélését azonban biztonságosabbá, gyorsabbá tenné, ha a rendőri és bírói szervezetekben lennének ezekre a területekre szakosodott személyiségek.

3. Adóamnesztia a kkv szektor kárvallott szereplőinek, akik munkáját nem fizették ki.

Óriási, a múltból származó, megsemmisüléssel fenyegető teher a kárvallott kis- és középvállalkozások számára, akik munkáját nem fizették ki, hogy éppen behajthatatlan kintlévőségeik miatt nem tudják adófizetési kötelezettségeiket teljesíteni. Ezek többsége teljesítőképese, szorgalmas cég, amelyek szakmájukban megállták a helyüket, elismert pozíciót és megbecsülést értek el a piacon, s tudnának is tovább működni, de önhibájukon kívül lehetetlenné vált adófizetési kötelezettségeik teljesítése, s ezért felszámolják őket.

Javasoljuk azon cégek számára teljes adóamnesztia meghirdetését, amelyek

- jogszerű követelését nem fizették ki,
- követelései a szokásos eljárásokkal behajthatatlannak minősülnek,
- képesek és akarnak is továbbműködni.

A fentieken túl az is indokolja az adóamnesztiát, hogy az esetek abszolút többségében amúgy is fiktív, behajthatatlan adókról van szó, amelyek csak rontják a NAV mutatóit. Úgy számoltatja fel tehát az állam ezeket a vétlen cégeket, hogy a költségvetés bevételi oldalának semmi haszna nem származik belőle.

Ha az állam az off-shore számlákra kivitt, majd onnan visszahozott pénzüsszegekre, mindössze 10% adó megfizetéséhez kötve adóamnesztiát hirdetett, akkor az értékteremtő, kárvallott cégek is megérdemlik az adóamnesztia lehetőségét.

Ma az a felháborító, minősíthetetlen helyzet állhat elő, hogy a csaló spekuláns, aki off-shore számlákra vitte ki az alvállalkozói által teljesített munka ki nem fizetett, általa elsikkasztott ellenértékét, 10% lefizetése mellett büntetlenül visszahozhatja, miközben azok a cégek, amelyek pénzt elsikkasztotta és kivitte, emiatt, fizetéseképtelenségük következtében tönkremennek, s a NAV élenjár az áldozattá vált vállalkozások felszámolásának kezdeményezésében.

Az adóamnesztia nagymértékben hozzájárulhatna a kkv szektor fellélegzéséhez és teljesítőképessége helyreállításához.

V. AZ ÉRDEKVÉDELMI SZERVEZETEK TEVÉKENYSÉGÉNEK KAPCSOLÓDÁSA AZ ÚJ ÉPÍTÉSÜGYI KÖZIGAZGATÁS MUNKÁJÁBA

Írta: VÉSZ Elnökség

2013. április 20. szombat, 13:18

Ha az érdekvédelmi szervezetek bármilyen jogellenes jelenséget tapasztalnak tevékenységük során, az új szabályrendszer kínálta lehetőségekkel, az elektronikus információszerzés és ügyintézés technikájával gyorsan és hatékonyan kapcsolódhatnak az építésügyi hatóságok munkájához. Az érdekvédelmi szervezeteknek komoly szerepe lehet a megelőzésben, hiszen már akkor felvehetik a kapcsolatot az illetékes hatóságokkal, amikor a jogellenes magatartás első jelei mutatkoznak, és könnyen orvosolható a baj.

Az Építésügyi Államtitkárság több oldalról megvilágította, hogy az építésügyi közigazgatásban megvan a fogadókészség az érdekvédelmi szervezetek által észlelt és feltárt szabálytalanságok gyors vizsgálatára és orvoslására.

A VÉSZ küldöttsége örömmel vette tudomásul az új szabályozás lehetőségeit, és megköszönte az Államtitkárság nyitottságát, befogadó készségét, érdemi, szakmai hozzáállását. Egyben felajánlotta a Szövetség érdekvédelmi-szakmai tapasztalatait, a kkv szektor stabil, egészséges működése érdekében folytatott további szabályozási munka elősegítése céljából.